

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

BUREAU VAN DIT BLAD

Waterkant No 4. Overzijde.

DRUKKER. E. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—

Afzonderlijke nummers fl. 0.15.

Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba
en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden
fl. 2.— met vooruitbetaling.

KERSTMIS.

Jerusalem verlost!

Wat stort deez' vreugdekreet der
Kruisridders ons blijde hope in voor
de toekomst.

Zal opnieuw in de Grot van Beth-
lehem de bron des vredes ontspringen,
in breede golven stroomen van Cal-
varië's kruin, langs het verheerlijkte
Graf van den verzezen Zaligmaker
der wereld?

In de H. Stad werd de triomf der
overwinning reeds gevierd, vrede en
vreugde heerschen daar alomme.
Zal ook dat spoedig het deel zijn
der Christen Maatschappij?

Bethlehem, Golgotha, de Hof der
Olijven met den berg der Hemelvaart,
leze historische, heilige plaatsen, als
onwraakbare getuigen van Christus'
komst op aarde, werden eeuwen lang
met angstige zorg bewaard door de
rootste vijanden der Christenheid,
de Turken.

De Bethlehem is Christus geboren
de Zaligste Maagd Maria.

De historische getuigen staan on-
verwond. De H. Plaatsen in
rondom de H. Stad bestaan nog
worden door de scherpe ge-
chiedvorschers als echt erkend.
De onafgebroken vereering van
eeuwen blijven ons borg voor de
historische echtheid.

In de Grot van Bethlehem leest
men de gouden woorden in marmer
nietgehouden:

Hier is het Woord vleesch geworden.

Welk een overweldigenden indruk
oeten deze woorden maken, in den
Kerstnacht, op de bevoorrechte be-
zoekers van dat heiligdom!
Men raakt daar aan het Goddelijke.
Het bovennatuurlijke, het geeste-
like, het hemelsche wordt tastbaar
op aarde.

Men ziet voor zijn oogen de H.
laats, waar Jezus werd geboren om
de menschedom te verlossen.
Ontkennen baat hier niet.

Stap voor stap kan men in het
i. Land Jezus volgen gedurende zijn
terfelijk leven op aarde tot men
ten slotte stuit op den Kruisberg,
waar Hij gestorven is.

Het menschenleven in Christus' leven
is historisch na te gaan en te be-
wijzen, het Goddelijke moet men
gelooven. God is te groot om door
het kleine menschenverstand, het
laagst staande in de orde der gees-
ten, omvat te kunnen worden. God
is de hoogste, de volmaakte, de
reinste Geest en gaat daarom onein-
dig uit boven ons gering bevattings-
vermogen.

Iets aannemen op Zijn gezag ver-
heft onzen geest veel hooger dan
welke menschenlijke wetenschap ook,
omdat het den zwakken menschen-
geest verrijkt met een kennis, welke
hij uit eigen kracht nooit of nimmer
zou hebben ontleend, noch ooit had
kunnen achterhalen.

De mensch is slechte groot, geknield
voor de kribbe van Bethlehem, ge-
loofschend aan de Blijde Bood-
schap door Hemelsche Geesten luide
verkondigd in Euphrata's velden:

„Heden is U in de stad van David de
Verlosser geboren, die is, Christus, de
Heer.”

O, wat kan men in het H. Land
zich echt inleven in de diepste ge-
heimen van onzen godsdienst! Hoe
stemt daar alles samen om ons het
gelooven makkelijker te maken en
ons werkelijk te brengen tot een op-
recht dienen van God.

Heer, spreek, uw dienaar luistert.

Komt naar de Kribbe en hoort,
wat Jezus U leert. Hij is de Welbe-

minde Zoon des Vaders, luistert naar
Hem. Hij zal U verklaren op welke
wijze God door den mensch gediend
wil worden.

Niet de dienstknecht kan bepalen,
hoe hij zijn Heer wil dienen, maar
God zelf heeft Zijn Zoon gezonden
om dat aan de menschen te open-
baren.

Die komst van Gods Zoon op aarde
vieren wij op den Kerstdag.
Moge Hij voor velen opnieuw ge-
boren worden in hunne harten en
daar het Goddelijk Licht des Geloofs
ontsteken, want in veler ziel is het
dikke duisternis.

Zij gelooven niets van het boven-
natuurlijke.

Gaat naar het H. Land, daar raakt
de Hemel de aarde; God werd daar
mensch.

Zalige Kerstmis!

Luther contra Tetzel.

III.

Drijfveeren van geheel anderen
aard, van minder kracht, maar
— niet geheel te veronachtza-
men, waren ook in het spel. Krach-
tens de *Instructio* van den aartsbis-
schop van Mentz waren, zoolang de
Sint-Pietersaflaat werd verkondigd,
alle andere aflaten opgeheven. Nieuw
was deze bepaling niet; men treft
ze aan in alle kruisvaartbullen;
maar door den samenloop van ver-
schillende omstandigheden was zij
voor Luther hatelijk. In die tijden,
wanneer op vastgestelde feesten in
kerk of klooster een aflaat kon wor-
den verdiend, stroomden alle geloov-
igen uit den omtrek naar die be-
voorrechte plaats, om Gods gena-
de deelachtig te worden. Nu mo-
gen de almoezen, bij die gelegenheden
aan de kerk of aan de kloos-
terlingen geschonken, van minder
belang zijn geweest, voor het Au-
gustinusklooster te Wittenberg, dat
ook zulk een geestelijk voorrecht
bezat, kwam het ontberen dier aal-
moezen thans slecht te stade, want
het verkeerde reeds vele jaren in
financiële moeilijkheden. Sinds 1502
had men de muren van het oude
klooster neergeworpen en een begin
gemaakt met den bouw van een
nieuw, dat tevens tot studiehuis
zou worden ingericht. Deze onkos-
ten, gevoegd bij het onderhoud een-
er talrijke kloostergemeente, hadden
de geldmiddelen van het klooster
uitgeput. Luther had, tijdens zijn
bestuur als vicaris, de lasten hier-
van ondervonden en daarom alle
toezending van nieuwe kloosterlin-
gen afgeweerd. „Wie glaubet du,”
zoo schreef hij met de hem eigen
ruwheid, „dass ich deine Sardanapale
und Sybariten logieren kann? Wenn
ihr sie so schlecht erzogen habt, so
füthert die Lämmer selbst. Ich habe
allenthalbe genug unnütze Brüther... Im Ganzen 41 Personen
essen von unserm mehr als
ärmsten Vorrath; sed Dominus pro-
videbit.” Het dormitorium was in
1517 voltooid, van de kerk waren
de grondslagen onlangs gelegd, geen
wonder dus, dat de prediking van
de Sint-Pietersaflaat, die voor acht
jaren alle andere aflaten ophief,
Luthers wrevel opwekte. Door de
ze omstandigheden wordt opgehel-
derd, waarom hij de aflaatpredikers
voortdurend beschuldigt van de
lieden al het geld af te persen,
waarom hij later tegen deze bepa-
ling eene afzonderlijke thesila (de
89ste) stelt. Waren deze predikers
niet gekomen, hij zou niet langer
in een armoedige van hout en leem
opgetrokken noodkapel het „nieuwe
evangelie” hebben moeten verkon-
digen.

Bij zoovele grieven tegen den af-
laat op zich zelve en tegen Tetzel
in het bijzonder was eene botsing
onvermijdelijk. Zijne vrienden droe-
gen in vele brieven en bijeenkom-
sten er op aan, dat hij openlijk te-
gen den subcommissaris zou optre-
den; zij wierpen steeds nieuwe brand-
stof op het vuur, dat sinds lang
smoulend, spoedig het onwederstaan-
baar geweld zou ontvlammen. Reeds
stroomde de menigte uit Wittenberg
naar Jüterbogk, waar de gevierde
volksredeenaar het aflaatkruis had
opgericht. De keurvorst had uit
eigenbelang den aflaatpredikers zijn
gebied ontzegd. Luther had meer-
malen de geloovigen tegen de aflaten
gewaarschuwd, wat baaste het?
De kerken te Wittenberg stonde
ledig. Misschien zou spoedig
op pauselijk gezag de gehate in-
quisiteur zelfs binnen Wittenberg zijn
intocht houden.

In deze hachelijke omstandigheden,
nu langer aarzelen onmogelijk was,
begaf sich Luther met de professoren
der universiteit, die aan zijne
partij waren verbonden, naar de
proostdij van Kenberg, even buiten
Wittenberg. Daar wachtte hem, be-
halve den proost Siegelheim, Schurf
de kanselier van den keurvorst; daar
zouden aller belangen worden be-
sproken. Wat er al binnen die ge-
wijde muren werd beraamd, heeft
de geschiedenis ons niet overgeleverd;
alleen weten wij, met Luthers mond,
dat deze er het besluit maakte, „ge-
gen die dieken Irrthümer der Ablä-
se zu schreiben.” Schurf zelde nog
tegen hem: „Gij wilt tegen den
Paus schrijven? Wat wilt gij be-
ginnen? Men zal het niet dulden.”
Luther antwoordde daarop: „En
als men het eens moest dulden?”
Uit deze en nog enkele gelijkui-
dende gezegden met sommige ge-
schiedschrijvers het besluit te trek-
ken, dat Luthers aanval tegen den
Paus gericht was, ja, dat zijn op-
treden tegen de aflaatpredikers niets
was dan een bedekte aanslag tegen
Rome, dit dunkt ons te gewaagd
en minder overeenkomstig met Lu-
thers karakter.

Wat feitelijk het Pausdom in den
aflaatsstrijd ernstig werd aangeval-
len, dit is zeker eeuwordt later door
Luther met innig bedvermaak her-
dacht, maar was hij zich hiervan
bij het uitbreken van den strijd
bewust? Wij betwijfelen het. Lu-
thers aanval was voornamelijk ge-
richt tegen de scholastieke aflaat-
leer als strijdij met zijn evangelie;
eerst toen de Paus zich voor de
partij der scholastici uitsprak, barstte
hij ook in grameschap los tegen
het Opperhoofd der Kerk. Daarge-
laten, of wij den Reformator geloof-
moeten schenken, als hij menig-
maal ten stelligste beweert, dat hij
destijds den Paus nog grooten eer-
bied toedroeg, schijnt deze handel-
wijze geheel volgens zijn inborst.
Wie aan Luther zulk een fijne, diep
doordachte kunstgreep toeschrijft,
kent, volgens Gröne, de Saksers
natuur niet. Uitgeslepen diplomatie
is aan woeste hartstochtelijkheid
vreemd. Luther was opbruiscend,
eigenzinnig, duldde geen tegenspraak,
was te trotsch om, voor wien ook,
in het minste te wijken en snelde
blindelings op den eenmaal ingesla-
gen weg voort, onverschillig voor
de gevolgen. Zoo kunnen wij ons
zijn stuk voor stuk verwerpen van
de katholieke dogma's zeer goed
verklaren; terwijl het tevens reden
geeft van zijn stijgende haat, eerst
tegen de scholastici, later tegen den
Paus en de geheele Kerk.

Duidelijker blijkt uit het voorspel
van den strijd, hoe men den „seligen
Magister” moet verstaan, als hij er
zich op beroemt, dat hij geheel alleen
den strijd heeft aangebonden; dat
hij alleen stond te midden der vij-
anden, als een roos tussen de
doornen; dat niemand, zelf van zijn
intiemste vrienden iets van de dis-
putatie heeft geweten. Dit is lou-
ter onwaarheid. Maar den verde-
diger van den noodleugen, al is

deze ook wat sterk, moet men zulks
niet aanrekenen. Luther voerde het
woord voor een talrijke partij. Al-
leen wierp hij den handschoen in het
strijdperk, maar deze handschoen
was het teeken voor een algeme-
nen strijd. En de hulp? Ook deze
ontbrak hem niet. Steun vond hij
in den keurvorst, die met weerzin
zijn onderdanen almoezen zag schen-
ken voor den pauselijken aflaat,
steun in de Wittenbergsehe univer-
siteit, die hij door zijn dwaalleer
beheerschte, steun in de humanis-
ten, die hem als een voorvechter
tegen de Scholastiek begroetten,
steun eindelijk in allen, die bij den
aflaat niets hadden te verliezen,
maar alles te winnen, die evenals
Luther konden zingen: „Wer arm
ist, hat nichts zu fürchten, kann
nichts verlieren, sondern sitzt fröh-
lich in guter Hoffnung, den er hofft
zu gewinnen.”

Kerkbouw.

De mensch, toegerust met een in-
geschapen godsdienstzin, die hem
met liefde deed luisteren naar de
openbaringen Gods, onmiddellijk of
langs den weg der overlevering tot
hem gekomen, heeft steeds naar
vormen gezocht om er het gevoel
en de denkbeelden in uit te drukken,
die door het heilighoudende be-
trekking tot een hoogere wereld in
hem worden opgewekt. Met andere
woorden, gelijk de mensch zich zel-
ven en zijn familiegeeluk en zijnen
maatschappelijken werkkring, den
voorwerpen zijner aardsche gezegen-
heid, eene tent spande, een huis
bouwde, eene beschutting zocht, die
het kenmerk droegen van het doel
waartoe zij vervaardigd waren, zoo
bereidde de mensch ook woonsteden
voor zijnen God, perkte offerplaat-
sen af, trok tempels op, wijdde per-
sonen, voorwerpen, handelingen, die
eene godsdienstige bestemming had-
den.

Daar de kunst niets anders is dan
het vermogen om, in evenredige zin-
nelijke vormen, onstoffelijke gedach-
ten te openbaren — en daar de
Godsdienst bij uitnemendheid is de
onderwerping van deze stoffelijke
wereld aan een hoogeren geest, zoo
dat het zich gemakkelijk begrijpen,
dat de kunst, vóór alles, er op uit
was de gedachten die zich verbou-
aan haar verheven oorsprong, aan
den geest, dien men voor 't minst
als den bestierder der menschenlijke
zielen eerbiedigde, in vormen te kle-
den eenigszins geëvenredigd aan haar
voorwerp.

Zoo vinden wij zelfs bij de minst
beschaafde volken naast de eenvou-
dige, en schier natuurlijke hutten,
waarmee zij hun huiselijk geluk over-
huifden, tempels, godsdienstige beel-
den en andere gedenktekens, die
door hunne groote en niet zelden
grootsche afmetingen, hoogere denk-
beelden op aesthetische wijze ver-
zinnelijken.

De oudste volken, nog vol van
het ontzaglijk geheim der eerste
wording van den mensch en de maats-
chappij, kunnen onmogelijk, ook
maar een oogenblik, den Schepper
afzonderen buiten het geschapene.
Zij hadden een diep, zij het dan niet
altijd juist, gevoel van het wezenlijk
onderscheid en de innige betrekking
tusschen God en den mensch, tus-
schen den Hemel en de aarde, tus-
schen het eeuwige, geestelijke, en
het eindige stoffelijke.

Het volk aanvaardde de meeste
der meeningen niet, die door de
pythagoreische en andere wijsgeeren
van Griekenland omtrent de gedaane
te der aarde werden aangekleefd;
ook niet de zeer juiste over baren
kogelvorm en het bestaan van tegen-
voeters. In het Oosten en in het
Westen stelde men zich algemeen de
aarde voor als een langwerpig vier-
kant, dat, een tapijt gelijk, lag
neergespreid voor het verblijf der

zaligen, den „Throon” (= hemel).
Het vierkant was, in hunne schat-
ting, de ordelijke type bij nitnemend-
heid, de schoonste vorm, de *homos*
= de wereld. De plans hunner ste-
den schijnen niet zelden op kleiner
schaal datzelfde wereldvlak te hebben
moeten voorstellen; hunne tempels
waren doorgaans eene afbeelding
van Hemel en Aarde beide.

De Indische tempel der Harmonie
door Nonus, nog in de Ve Eeuw
beschreven, wat is hij anders dan
eene afbeelding van het Heelal? In
de Egyptische tempels, in de Per-
sische krochten aan Zoroaster toe-
geschreven, in de koepeldaken der
Pelagische kunstenaars, vindt men
stap voor stap de afbeelding van
Hemel en Aarde, van de elementen,
van zon, maan en sterren terug.

De H. H. Chrysostomus en Hiero-
nymus verklaren den Tabernakel
der Israëlieten als een beeld der
geheele wereld, eene interpretatie, die
twee nieuwe wijsgeeren van geheel
verscheiden richting volkomen aan-
nemen. Bähr teekent hierbij aan:
„wir werden die speciell sogenannte
„Wohnung” (*cella*) als ein Bild des
Himmels aufzufassen haben, während
der Vorhof dem andern Theile der
Schöpfung, der Erde entspricht.” Hij
herinnert ons, hoe de H. Paulus in
zijn brief aan de Hebræen zegt,
dat, nu de Hoogepriester niet slechts
eenmaal 's jaars tot het Heilige der
Heiligen doordringt, maar dat Chris-
tus het Hooge Heiligdom is binnen-
gegaan, namelijk den Hemel zelve,
waarvan het Heilige der Heiligen eene
afbeelding was.

Bij alle geloovige volken heeft men
de bouwkunst voor eene hemelsche
openbaring gehouden. Wij weten uit
de H. Bladeren, dat Jehovah, die
in het „Huis zijner Heilichheid” woont,
zelf de Bouwheer van de plaatsen
zijns welbehagens in het Oude Ver-
bond geweest is. „Bij zijnen name”
heeft de Heer geroepen Bezeleel, de
zone Uri, om werkmeeester te zijn
tot het opstaan en inrichten van
den Tabernakel en hij is vervuld
met „den Geest Gods, met wijsheid,
met verstand, en met wetenschap,
om te bedenken en te maken werken
van goud en zilver en metaal, om
kostelijk gesteente te graveeren en
hout te maken.” Ook heeft God
Bezeleel en Ooliab Achisamechts ge-
leerd door wijsheid, dat zij zouden
kunnen maken verscheiden werken
der timmerlieden, der tapijtwerkers
en der borduurwerkers, van hemels-
blauw en purperzijde, en van roode
berverde zijde, en van witte zijde,
dat zij alle dingen weven en aller-
hande nieuwigheden vinden konden.”

Voor den bouw van Salomons
tempel beloofde God aan David, dat
hij Hem een huis maken soude „in
des Heeren naam,” en deze belofte
Gods was het Salomon gegeven te
voltrekken, als zijn groote werk, toen
hij tot vrede en tot wijsheid geko-
men was; „zoo heeft de Heere Sa-
lomon wijsheid gegeven, gelijk Hij
hem gezegd hadde.”

En wat brengt Koning Syrus tot
den bouw des tweeden tempels? —
De Heer heeft zijnen geest verwekt
en hij heeft openlijk doen uitroepen:
„De Heere God des Hemels heeft
mij geboden, dat ik Hem een huis
timmeren soude in Jerusalem, 't welk
is in Juda.”

Zelfs heeft God zich gewaardigd
aan Noë de afmetingen en inrichting
zijner arke voor te schrijven. En
niet alleen Gods uitverkoren volk
vereerden hunnen Heer als bestierder
hunner voornaamste bouwwerken,
ook de belijders van godediensten,
die nog maar weinig van het oor-
spronkelijk licht in hunne nevelen
bewaard hadden, schreven den goden
de uitvinding der bouwkunst toe.

Bij de Hindoes was Brahma de
wereldbouwer en vormenbeelder en
deze zijne krachtontstrooming werd
in het beeld van Wiswakarma voor-
gesteld. De Egyptenaren huldigden
Osiris als uitvinder der bouwkunst.
Bij Babyloniers en Chaldeeuwen was

af te heffen van de waarneming der
functiën van hoofd der school

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Nov. 1917 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	INHOUD IN M ³ .			INHOUD IN M ³ .		
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand November	138	14.911	13 874	24	129,425	82.462
Vorige maanden.	1.228	147 649	134 752	261	1,400,919	870.695
Totaal.	1,366	162,560	148.626	285	1,530,334	853,157

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

De Amerikaansche
Standard Oil Company heeft naar men verneemt het plan om eene petroleumraffinerij op ons eiland op te richten.

De Vrijmoedige.
Correspondentie.

N. N. Het bedrag in dank ontvangen.

GENEESKUNDIGE DIENST.
Voorloopig Verslag.

Het Afdeelingsonderzoek heeft aangeleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Tegen de strekking van het ontwerp werden geene bedenkingen geopperd. De Afdeelingen konden zich in hoofdsake met de ontworpen organisatie van den geneeskundigen dienst vereenigen.

Intusschen vroegen eenige leden, voornamelijk met het oog op de aan de regeling verbonden blijvende uitgaven, of het Bestuur niet wat te ver gaat met voor elk der buitendistricten van Curaçao een afzonderlijken geneesheer voor te stellen. Waar het tweede en het derde district thans van uit de Willemstad bediend worden en voor het vierde en vijfde district slechts een geneesheer is, daar meenden zij, dat, wanneer voor de vier buitendistricten drie geneesheeren werden aangewezen, dit reeds eene zeer groote verbetering in den toestand zou mogen heeten. De toestand van de koloniale financiën, zoo betoogden zij verder, is heusch niet zoo rooskleurig, dat men hier een idealen toestand zou mogen nastreven. En al laten onze economische vooruitzichten zich op het oogenblik gunstig aanzien, men moest niet alvast beginnen met daarop te groote wissels te trekken.

Andere leden hadden, ook met het oog op de uitgaven, gewichtige bedenkingen tegen het voornemen om eigen dokterswoningen te bouwen. Zij meenden in de eerste plaats, dat eerst eenigen tijd moest worden toegezien of de regeling, voor wat de keuze der plaatsen betreft, al of niet voldoet en in de tweede plaats, dat moest worden afgewacht tot dat de prijzen der materialen en de loonen weder tot het normale peil zullen zijn teruggekeerd.

Door verscheidene leden werd dan ook in overweging gegeven om voorloopig maar liever dokterswoningen in huur te zien te krijgen, al zouden die nu niet juist op de meest geschikt geachte punten te bekomen zijn.

Met de door het Bestuur aangegeven punten kon men zich, meer in het bijzonder wat het vierde en vijfde district betreft, niet geheel vereenigen. Men vond die punten te dicht bij elkander gelegen.

Een paar leden meenden, dat men de dokterswoning op Pannekoeke zou kunnen behouden en die van het vijfde district dan verder van de stad af, in de buurt van Westpunt b. v., zou kunnen plaatsen.

Andere leden waren van oordeel, dat het beter zou zijn de woning op de plantage Waacoo tot dokterswoning te verbouwen en, in plaats van eene woning te bouwen op het perceel Klein Fontein van de plantage Siberia, de op die plantage staande woning of eene andere in die buurt in huur te zien te krijgen.

Enige leden vroegen zich af of eene kostbare telephonische verbinding, als door het Bestuur gedacht, voorloopig beter niet achterwege bleef. Vooral de verbinding van het vierde en vijfde district met de stad zou, meenden zij, meer kosten dan het belang der zaak kan rechtvaardigen. Er is haast dagelijks toch verbinding met de stad en bovendien zullen alle dokters zich wel een automobiel aanschaffen.

Andere leden vonden eene telephonische verbinding voor urgente ge-

vallen toch wel noodig en konden zich wel met het plan daaromtrent vereenigen.

Artikelen.

Art. 4. Indien het de bedoeling mocht zijn, dat de Gouvernements-geneeskundigen zelfs niet de *particuliere praktijk* mogen uitoefenen buiten den hun aangewezen arbeidskring, dan had men tegen de bepaling van het eerste lid bezwaar.

Het is in het belang van de bevolking, dat de keuze van een geneesheer steeds zoo ruim mogelijk zij. Velen op Pietermaai b. v. hebben hun huisdokter aan de Overzijde wonen, en omgekeerd. Men vond geen reden hierin door de wet verandering te brengen.

Art. 8. Met het hier ontwikkelde stelsel (het kaarten systeem) kon men zich over het algemeen wel vereenigen; eenige leden achtten het zelfs eene groote verbetering.

Men meende echter, dat de grens bij f800,— inkomen te hoog getrokken is en gaf in overweging die te verlagen tot f600,—.

Gevraagd werd wie de kaarten zal afgeven en of zij persoonlijk zullen zijn dan wel zullen gelden voor het gehele gezin. Als dit laatste de bedoeling is, dan zou dit onderdeel toch wel nader moeten worden geregeld.

Art. 10. Verscheidene leden zeiden de woorden „ten minste” in het eerste lid overbodig te achten. Enige leden vroegen zich af of van het tweede lid sprake was.

Andere leden zeiden, dat het bijzonder in zijne aard de plicht van elken burger is, om niet eenig misbruik te maken van de bevestigde macht.

Art. 11. Men zou het tweede lid eenvoudig willen zien luiden: „De particuliere praktijk is hun toegestaan”.

Mocht de praktijk uitwijzen, dat het belang van den dienst beperking verdient, dan kan men later de noodige beperkingen aanbrengen.

Art. 13. Men wees er op, dat in de aanhaling van het artikel een fout is ingeslopen. Artikel 4 is hier het artikel, waarop bedoeld wordt.

Art. 18. In verband met het reeds aangenomen ontwerp, regelende den Openbaren Gezondheidsdienst, behoort het tweede lid te vervallen.

Tegen de vuile dansen.

Het Afdeelingsonderzoek heeft aangeleiding gegeven tot de volgende beschouwingen.

Algemeen was men met het Bestuur van oordeel, dat bras- en slomp-partijen, als in de Memorie van toelichting geschetst, niet mogen worden toegelaten en dat daartegen door de overheid met kracht dient te worden opgetreden. Erkend werd, dat de danspartijen onder de lagere klasse der bevolking vaak ontfaan in gelegenheden, waar lieden van het laagste allooi zich aan allerlei uitpattingen overgeven. En zulks niet alleen in het 2de en 3de district bij de stad, maar ook in de verderaf gelegen districten.

Of dit alles echter genoegzame aanleiding opleverde tot een bepaling zóó ingrijpend in de rechten en de vrijheid der burgers als het voorgestelde algemeene verbod van alle danspartijen, muziekuitsvoeringen en andere vermakelijkheden zelfs op plaatsen, die niet als openbaar kunnen worden aangemerkt, is een vraag, die verschillend werd beantwoord.

Verscheidene leden waren van oordeel, dat bovengestelde vraag beslist ontkennend moest worden beantwoord. Voor het optreden tegen de in de Memorie van toelichting bedoelde onzedelijke danspartijen geven, meenden zij, de bestaande wettelijke bepalingen der politie reeds voldoende bevoegdheid.

De meeste dier danspartijen toch zijn als openbaar aan te merken; tegen entree-geld en vaak tegen tractatie van stekende drank (een „rondje”) zijn zij toegankelijk voor wie er maar lust in heeft.

Waar dat niet het geval is, gaat het veel ordelijker toe, al geeft soms misbruik van stekende drank ook op deze fatsoenlijker danspartijen aanleiding tot twist en vechtpartijen.

Ook in dit opzicht echter geven de bestaande bepalingen op het stuk van drankverkoop en drankvervoer der politie voldoende bevoegdheid om ved kwaad te voorkomen.

De leden aan het woord zochten dan ook de oorzaak van het in de Memorie van toelichting geschetste euvel niet zoo zeer in het ontbreken van doeltreffende wetsbepalingen als wel in de slappe uitvoering der bestaande. Alvorensdaarom hun stem te kunnen geven aan een zóó ingrijpende verbodsbepaling als hier wordt voorgesteld, wenschten zij de hand gehouden te zien aan de bestaande wettelijke bepalingen. Men ga het zonder vergunning verkopen van sterke drank in de buitendistricten, dat thans openlijk geschiedt, krachtig tegen, vervolgde de overtreder strafrechtelijk en trede op tegen de zoogenaamde „tarafs” ook in de buitendistricten. Dan zullen zulke krasse bepalingen als er hier een wordt voorgesteld niet noodig zijn en zal men niet de gehele bevolking van de buitendistricten aan banden behoeven te leggen om der wille van het schuimende maatschappij.

Andere leden konden zich met de dracht wel vereenigen. Zij meenden, dat het ongerief om een vergunning te vragen voor de lieden die een fatsoenlijke danspartij organiseren, vermakelijkheid wenschen zou, wel niet zoo groot zal zijn, dat daarop een bepaling behoort af te stuiten, die der politie meer dan tot dusverre de macht zal verschaffen om tegen onzedelijke danspartijen op te treden. H. i. is de groote moeilijkheid onder de thans geldende wettelijke bepalingen om een vermakelijkheid te beletten de kwestie van openbaarheid. De politie kan niet altijd te weten komen of de vermakelijkheid al dan niet openbaar is, of er al dan niet drank wordt verkocht.

Enige leden hadden ook hierom ernstig bezwaar tegen de voorgestelde bepaling, omdat zij weinig vertrouwen hadden in de uitvoering. Zij betoogden, met voorbeelden uit de praktijk, dat de voorgestelde bepaling niet het doel zal treffen, maar eenvoudig zal worden misbruikt. De vrienden en vriendinnen van de politieagenten zullen ongestoord hun gang blijven gaan en de rustige lieden zullen vaak de dupes zijn van onnoodig machtsvertoon.

Gevraagd werd in dit verband of er niet juist bij de in de Memorie van toelichting bedoelde danspartij, die op een doodslag is uitgegaan, een of meer politieagenten tegenwoordig waren en of er niet, niet zoo heel lang geleden, bij een andere danspartij, die op een vechtpartij is uitgegaan, een agent zich onder de feestvierenden bevond en een pak slaag heeft opgelopen.

Deze leden meenden, dat met zulke feiten voor oogen niet veel heil kan worden verwacht van een verbod als het voorgestelde.

Enkele leden verlangden, dat indien het ontwerp aangenomen wordt, het dan zoodanig zal worden gewijzigd, dat de vergunning door de districtmeesters namens den Procureurgeneraal zoude kunnen worden verleend. Het zou anders voor de buitendistricten, die de wet niet wenschen te overtreden, bijna onmogelijk gemaakt worden eens een pretje te hebben.

De Rapporteurs,
H. STATIUS MULLER,
EDWIN SENIOR.

Multitud de Gente toma la **EMULSION** de **SCOTT**

como reconstituyente.
Es un remedio de
doble efecto y doble
provecho por ser
medicina y alimento á
la vez.

Pero debe
ser
de **SCOTT**.

Buitenland.

Open brief aan president Wilson.

„De (groene) Amsterdammer” bevat een raken open brief aan president Wilson over den huidige economischen toestand van Nederland, van de hand van Dr. C. J. K. van Aalst, president der Ned. Handel-Maatschappij, tevens president van de N. O. T.

Het volgende is daaraan ontleend:

„Verontschuldig mij als ik zeg, dat wij het gevoel hebben, alsof uwe regering ons den voet op den nek zet zonder het toonen van eenige consideratie, een voet, in een laars gestoken, welke even zwaar en even pijnlijk weet te trappen als die andere rijlaars, die te uwent niet lang geleden op zulk een strenge wijze werd becritiseerd.

Ik zou het niet wagen zoo vrijuit te spreken, als ik niet steeds een vriend geweest was — wat ik nog ben — van uwe natie en van uw ras. Daarom voel ik mij gerechtigd om u onomwonden mijn meening kenbaar te maken, en ik kan niet gelooven, dat het Amerikaansche

oor doof zou blijken voor mijne opmerkingen.

Amerika tracht ons tot rede te brengen, niet met behulp van argumenten of met vriendelijken aandrang, doch... door het afsnijden van onzen toevoer. Het houdt onze schepen vast door de bunkerkoien te weigeren, die het overigens best missen kon. Gij belet ons in aanraking te blijven met onze koloniën, die toch tot de voornaamste bronnen behoreen van ons nationaal leven.

Vindt u dit werkelijk billijk? Komt dit niet dicht bij hetzelfde systeem van macht boven recht, dat door de tradities van uw land, uw volk en uw geschiedenis zoo vurig werd gewraakt?

Enige duizenden tot levensmidelen en veevoeder, door onze regering gekocht en betaald, maar opgehouden in uwe havens, waren bestemd voor ons volk en voor ons volk alleen. Zij waren geconsigneerd aan onze regering op condities van de Overzee Trust Maatschappij. En zij vormt slechts een deel van de hoeveelheid, welk schriftelijk overgeekomen was met het Britsche Gouvernement.

HAVEN-NIEUWS					
VAN 15 DEC. — 29 DEC.					
Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Merida	A Johanson	12 Dec	Maracaibo	18 Dec	Maracaibo
Mimer	Hopland	9	Maracaibo	19	New-York
Maracaibo	P W Johnson	15	New-York	18	Maracaibo
Pr d Nederland	N de Boer	11 Dec	New-York	15	New-York
Merida	A Johanson	17	Maracaibo	17	La Guayra
Merida	A Johanson	19	La Guayra	20	Maracaibo
Philadelphia	G W Goodman	19	New-York	20	La Guayra
Maracaibo	P W Johnson	20	Maracaibo	20	New-York
Philadelphia	G W Goodman	20	La Guayra	20	New-York
Merida	A Johanson	20	Maracaibo	27	Maracaibo
Zulia	S Smorris	29	New-York	29	Maracaibo
Don Alberto	Arvelo	15 Dec	Maracaibo	16 Dec	Maracaibo
Bansson	Bul	16	Maracaibo	18	Maracaibo
Montserrat	José Sater	16	Colon	16	Barcelona
Imperator	Sventer	14	Tucacas	15 Dec	New-York
Schoeners					
Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar	
Estelie II	15 Dec	Aruba	Virginia	15 Dec	Vela de Coro
Vesta H	16	Bonaire	20 de Julio	15	Aruba
Pluma de Oro	16	Velade Coro	Themis	17	Vela de Coro
Gacela	17	Maracaibo	Vesta H	18	Bonaire
C Josefa	17	Pampatar	Gacela H	19	Vela de Coro
Frieda	18	Maracaibo	C Josefa	19	La Guayra
Nestor J C	18	P Colombia	Perla de Oro V	20	Vela de Coro
Nereida H	19	Maracaibo			
Brión V	20	Maracaibo			
Rotilia V	20	Vela de Coro			
Providencia	20	Vela de Coro			
M Leoncita H	20	Aruba			
Virginia H	20	Vela de Coro			

Deze overeenkomst werd aange-
gaan langen tijd vóórdat uw land
partij koos voor de Geallieerden.
Onze distributie-bureaux en onze
huishouders hebben zich op dit con-
tract verlaten ten behoeve van hen,
die aan hun zorg zijn toevertrouwd.
Door het optreden van de regeer-
ing der Vereenigde Staten heeft
deze overeenkomst in het oog van
vele Nederlanders feitelijk de waarde
verkegen van „... een vodge
papier“.

Niemand in Nederland had van
uwen kant zulk een politiek van
„vreesaanijaging“ ten opzichte van
een klein volk verwacht.

Immers, hoe anders is het te noe-
men, waar u door het vasthouden
van onze schepen en het afsnijden
der verbinding met onze koloniale
bezzittingen in de rechten treedt van
een vreedzame en onschuldige natie,
welke aan hare aanspraken geen
klem kan bijzetten door kracht van
wapenen, doch die niettemin de eer-
biediging dier rechten met klem
durft eischen.

Wij denken er niet aan om onze
stoombooten en onze goederen aan
te wenden tegen de zaak, die gij
voorstaat.

Maar daar wij een zeevaardend
koloniaal volk zijn, voelen wij het
als een ondraaglijken en onverdien-
den hoon, dat onze toeh al zoo
geringe vrijheid belemmerd wordt
door een land als het uwe, met geen
andere bedoeling dan ons door over-
macht te dwingen om te doen...
wat?

Om er mee op te houden Duitsch-
land van levensmiddelen te voor-
zien?

Waarde president, laat mij deze
dwaling even rechtzetten. Het is
een belachelijke veronderstelling, dat
wij Duitschland zouden voeden!

Gesteld zelfs, dat wij wenschen dit
te doen, dan zouden wij het niet
kunnen. Onze gansche uitvoer is nog
niet in staat ook maar langer dan
enkele dagen in de behoeften van
Duitschland te voorzien.

De nuchtere waarheid is, dat Ne-
derland, om te kunnen bestaan,
langzamerhand geworden en geble-
ven is een land van invoer. Bijna
al onze noodzakelijke levensbehoef-
ten moeten van buiten betrokken
worden. Het zou de totale ineen-
storting van ons nationale bestaan
beduiden, als wij het daar zonder
stellen moesten.

De schrijver herinnert dan aan
den tijd, toen de Amerikaansche
Unie met veel moeite het zware En-
gelsche juk afschudde en Nederland
een der eerste was, die te hulp kwam.
„Is het noodig, dat ik u nog ver-
dere bijzonderheden in het geheugen
terugroep van de wijze, waarop Ne-
derland zich schaarde aan de zijde
der Amerikaansche Revolutie, toen
uw volk volgens den loop van
het menschelijk gebeuren zich de
erkenning trachtte te veroveren voor
zijnne soevereine rechten van zelf-
standigheid en vrijheid?“

De anti-Amerikaansche „Tory“
kwam bijna niet voor in de Nieuw-
Nederlandsche Staten, die gevormd
waren door een volk van Nederland-
schen oorsprong.

Toen de verklaring van onafhan-
kelijkheid geteekend was, namen ve-
le Nederlandsche officieren dienst in
uw leger.

De forten aan de Hudson-rivier
werden geconstrueerd door een Ne-
derlandsche ingenieur, die een groot
vriend was van George Washington.

Reeds in 1777 werd te Amster-
dam een oorlogsschip gebouwd voor
de nieuwe natie.

Haar vlag werd het eerst door
Nederland met saluutschoten begroet
bij St. Eustatius.

In 1782 werd John Adams door
de Staten-Generaal in Den Haag
als afgezant van het Noord-Ameri-
kaansche Congres ontvangen, waar-
mede Holland, tegelijk Frankrijk,
voor het eerst de Vereenigde Sta-
ten officieel in Europa erkenden.

Het waren de Amsterdamsche ban-
kiers, die hoofdzakelijk leeningen aan
de strijdende kolonisten verstrekten.

De namen van Franklin, Trum-
bull en Adams verkregen in Hol-
land een populair klank, terwijl
Van der Capellen, Calkoen en an-
deren zich als vurige voorstanders
van de Amerikaansche zaak deden
kennen.

„Ik bied u deze feiten niet aan
als een wissel.

Maar stellig mag ik er grooter
waarde aan toekennen dan van een
louter curiosum.

Ik grond daarop onze uitspraak
op rechtvaardigheid, billijkheid en
trouwhartigheid, een beroep op
welwillendheid en het afdanen van
dwang.

Het zal u zeer zeker gemakkelijk
vallen een redelijke houding tegen
over Nederland aan te nemen. Ook
zal het niet moeilijk zijn uw bond-
genooten van de noodzakelijkheid
daarvan te overtuigen.

Onder de herinneringen, die ik
heb opgehaald is er een, die ons
verhaalt, hoe gedurende uwen oor-
log van 1812 de stad Baltimore
in nijpenden voedingsnood verkeerde.

Een Hollander, Klaas Taan gebee-
ten, verbrak de Britsche blokkade en
kwam de burgers te hulp met een
aantal Nederlandsche graanschepen.
Zijn nu de Vereenigde Staten van
zins het tegenovergestelde te berai-
ken en het Nederlandsche volk voor
zich neer trachten te doen buigen
door een wreed stelsel van uithou-
geren en ellende?

Dit stelsel zou zeker niet slagen!
Voor ons zou het slechts betee-
kenen een voorbijgaande slag van
het noodlot, — voor u echter: een
eewige onrechtvaardigheid.“

De toestand in Mexico.

In buitenlandse kringen heerscht
eenige onrust omtrent de actie die
het Mexicaansche Gouvernement in
het werk heeft gesteld ter uitdrijving
van de rebellen-bende, die onder lei-
ding van den hoofdmann Manuel Pa-
laez reeds tijden lang de streek van
de olievelden bij Tampico bezet houdt.

Thans is Generaal Manuel Dieguez
met een belangrijke troepenmacht
daarheen gezonden, en heeft deze
reeds een troep rebellen met een van
de leiders, Magdalena Cedillo ge-
naamd, verslagen en gedood.

Door dit optreden van het Mexi-
caansche Gouvernement loopt de
olieproductie en de export daarvan
groot gevaar.

Door behalve hooge belasting aan
Carranza te betalen, ook schatting
op te brengen aan het rebellenhoofd
Palaez bleven tot dusver de eigen-
dommen der oliemaatschappijen vrij
wel ongemoeid in de telkens weder-
kerende opstanden en revoluties.

Gedacht wordt, dat Duitschland
zijn hand heeft in het tegenwoordige
forsche optreden van Carranza, en
de vrees voor de a.s. verwoesting
van Tampico's olievelden wordt door
velen gedeeld.

Echter zijn er anderen die zeggen,
dat Villa's jongste optreden in Mexi-
co's Noorden Carranza wel tot an-
dere gedachten zal brengen.

De nederlaag van het Gouverne-
mentsleger te Ojinaga en het bezet
houden dier stad door Francisco
Villa is ernstig genoeg voor hem.

De Villistas hebben aan de Ameri-
kaansche ambtenaren medegedeeld
dat zij de Amerikaansche burgers en
hunne bezittingen zullen beschermen.
Meer dan 450 Mexicaansche sol-
daten zijn op Amerikaans gebied
in een kamp ondergebracht.

De Volksstem.

De Zeemilitie roept 2.000 ste- kers op.

Milwaukee, 23 Nov. — Zeemilitie re-
cruting officieren in dezen staat ma-
ken een groote campagne om sto-
kers op te zoeken voor de machi-
ne kamers van Uacle Sam's oor-
logsschepen.

Twee duizend stokers worden di-
rect verlaagd. Wisconsin roept als
zijn aandeel 100 man op voor 15
December.

Mannen tusschen den leeftijd van
18 en 35 jaar, ook die welke als sto-
ker nog geene bekwaamheid bezit-
ten, kunnen ingeschreven worden.
Betaald wordt van \$ 36.20 voor
stokers, derde klas, tot \$ 145.70
voor chef speciaal mechaniker. Vrije
kost en kamer, vrij medicinale be-
handeling en een uitzet van kleed-
deren ter waarde van \$ 60 wordt
gegeven voor elk ingeschreven per-
soon. Het loon begint op den dag
der inschrijving.

Vanaf stokers, derde klasse, tot
alle hogere rangen hebben den
kans bij accurate werking, hunne
posities te zien verhoogen. De klas-
sen bestaan o. a. uit stokers, wa-
tertenders, boilermakers, smeden,
machinisten, ingenieurs, enz.

In deze moderne dagen, waarin
meer dan 60 procent der oorlogs-
schepen olie stoken in plaats van
steenkool, is het leven van een „fire-
man“ een groot verschil met dat
van den ouden tijd, toen men ge-
regeld was gebonden aan den ko-
lenschop.

Elke postmeester zal de gouver-
nementstransportatie uitvoeren tot
het zeemilitie recruiting station te
Milwaukee, voor elken man die
wenscht in te teekenen.

Nu is het de tijd om zich bij
de zeemilitie aan te sluiten.

Italië.

Volgens bericht uit Bern bevat
het Italiaansche staatsblad een ko-
ninklijk besluit, dat voor November
het intrekken van al het Italiaan-
sche zilvergeld verordent. Tot het
einde van het jaar zal alle zilveren
pasmunt buiten omloop worden ge-
bracht. Wie meer dan 10 Lire zil-
vergeld achterhoudt, krijgt een geld-
boete van 50 tot 1,000 Lire. Ter
inwisseling zullen 300 miljoen schat-
kistbiljetten tegen 1 tot 2 Lire
worden uitgegeven.

De Vrijheidsleening 1917.

Washington, 24 Nov. 1917. —
Aan de Clubs, Societeiten, Organiza-
ties, Congregaties, enz. van de Ver-
Staten van Amerika.

Het antwoord op mijn oproep be-
sprekende de intekening van Clubs,
Societeiten, Organizaties, en Congre-
gaties in het belang van de „Tweede
Vrijheidsleening 1917.“ speciaal van
het deel der lichamen met een le-
dental van buitlandsch geboren en
of nakomelinger, is oorzaak van
grootte voldoening voor mij.

Hun georganiseerd optreden heeft
niet in kleine mate medegewerkt tot
het groot succes van deze leening.
Ik hoop oopenhartig, dat deze licha-
men, die zoo patriotisch en loyal
medewerkten, hun organizaties zul-
len voortzetten in het werk in ver-
band met den verkoop van „War-
savings Stamps and Certificates“,
en zij die tot dusver nog niet het
hunne hebben bijgedragen in de laat-
ste campagne, zich zullen organi-
zeeren en zulks doen.

William G. McAdoo,
Secretary of the Treasury.

Het bovenstaand van Secretaris
McAdoo is van zelf sprekend.

Daarvoor wensch ik dat zulke or-
ganizaties een „Liberty Loan Com-
mittee“ zullen kiezen bij de eerste
gelegenheid, en daarvan nota geven
aan het „Treasury Department.“
(Postzegels niet noodig.)

Alle verlangde instructies en ma-
teriaal die dan de comitees noodig
hebben voor onder de leden van hun
organizaties te werken voor de „War-
Savings Stamps and Certificates“
worden dan opgezonden.

Oscar A. Price,

Director van Publiciteit.

„THRAFT AND WAR SAVINGS STAMPS“

Uw land is in oorlog. Deze oorlog
moet gewonnen worden. Het meest
noodige om het te winnen is geld.
Dit geld moet verschaft worden door
het volk van heiland. Naar gelang
dat gij het verehaft en leent aan
het Gouvernement, geeft het interest
en is het eene seure geldbelegging,
gij moet sparen.

Het is gemakkelijker te sparen met
kleine bedragen dan met groote
sommen. Opdat een ieder over het
geheele land kan sparen, is een plan
gemaakt, waardoor gij kunt begi-
nen met vijf en twintig centen, een
kwart van een dollar.

Geldbelegging in oorlogsspaarcer-
tificaten zal even eenvoudig zijn als
het koopen van postzegels, volgens
een plan dat gisteren werd aange-
kondigd door den minister van finan-
ciën McAdoo voor de groot opgezette
campagne voor het verkoopen van
die certificaten die hij Maandag, 3
December, zou inwijden met behulp
van de Oorlogs Spaarcommissie, die
hij geschapen heeft, bestaande uit
Frank A. Vander Lip van New-York,
voorzitter; Mrs. Geo. Bass van Chi-
cago, Fred Delono van Chicago,
Henry Ford van Detroit, Eugene
Meyer, Jr., van New-York en Chas.
L. Blaine van Boston.

Iedereen kan bedragen inbrengen
zelfs van 25 cent bij postkanto-
ren, banken of trustcompanies, bij
de meeste spoorwegstations, winkels
en fabrieken en op vele andere plaat-
sen waar geaccrediteerde personen
zullen handelen als gemachtigde ver-
koopagenten. Nadat de verkoopin-
gen begonnen zijn kunnen de certi-
ficaten ten allen tijde gekocht wor-
den. Naar den gemiddelden 1918
verkoopprijs zullen zulke beleggin-
gen in certificaten 4 percent interest
opbrengen, driemaandelijks samen-
gesteld. De certificaten zullen geda-
teerd zijn 1 Jan., 1918 en zullen
vervallen 1 Jan., 1923 of vijf jaren
na datum. De geheele rijkdom en
zekerheid van de Vereenigde Staten
staan achter deze certificaten.

De bepalingen van vrijstelling van
belasting voor deze certificaten ma-
ken de geldbelegging aantrekkelijk,
vooral van het standpunt van den
kooper van kleinere bedragen. Nie-
mand mag op een keer meer dan
voor een waarde van \$ 100 koop-
pen of op een keer meer dan \$ 1000
waarde van deze certificaten in zijn
bezit hebben.

La Emulsión de Scott, fortifica, sin Alcoholizar el Organismo.

Fijese usted bien en esta frase y
luego de darse cuenta de lo que
significa, preguntese si debiera en-
gañarse a si mismo tomando medi-
cinas de composición alcohólica.

Sermones aparte, el alcohol, es de-
cir el gusto por la bebida es la peor
plaga de la humanidad, cuando
conduce a excesos; y cada toma de
esas medicinas que lo contienen con-
tribuyen para esclavizar en más o
menos grado a millares de hombres
mujeres y niños. Sobre sus conse-
cuencias es lo que „importa“ re-
flexionar. Tomando EMULSIÓN DE
SCOTT se adquiere robustez sin el pe-
ligro del alcoholismo.

DANKBETUIGING.

De ondergeteekende acht zich
verplicht, nu zij weer hersteld
naar Aruba terug kan keeren,
ook langs dezen weg haar
innigen dank te betuigen aan
Dr. Ph. F. de Haseth-Möller,
voor al hetgeen deze gedaan
heeft om haar te genezen van
de ziekte, die een einde dreigde
te maken aan haar leven

Curaçao, 12 December 1917.
Wed. Gerard de Veer.

3—2

De Heer en Mevrouw P. L. Gorsira-
de Veer.
p. p. c.

Door omstandigheden verhin-
derd zulks persoonlijk te doen,
nemen de ondergeteekenden
hierbij afscheid van hare tal-
rijke vrienden en kennissen
op dit eiland en maken tevens
van deze gelegenheid gebruik
om allen van harte te bedan-
ken voor de vele bliken van
belangstelling, ondervonden ge-
durende haar verblijf alhier.

Curaçao, 12 December 1917.
Wed. Gerard de Veer
en dochter

3—2

The Farmer Knows
Pittsburgh Perfect
Electrically-Welded
Fence
„Pittsburgh Perfect“
Wire Fencing is best all through.
The wire is drawn from a special quality of open
hearth metal—tough, pliable, strong, long lived
like old-time iron wire. It is the finest fencing
wire possible to manufacture.
Galvanizing Heavily galvanized by our own new and perfect
process, the wire is positively moisture-proof.
The fact that
All Stay Wires and Line Wires are Electrically Welded
not only eliminates the weakness and
merely galvanized wire, but also
and line, but practically transforms
the fence into one piece of perfect
and steel.
No Waste Wire There is no waste wire to make useless fence
merely because wire is used and all the weight
of the wire is used. Stay wires being of the same size as
line wires.
„Pittsburgh Perfect“ Fence is the Strongest in the World
73 Styles and sizes, adapted to every purpose—FIELD,
FARM, RANCH, LAWN, POULTRY,
EVERY BODY GUARANTEED PERFECT.
J. H. E. JOUBERT
IJzerstraat No 39
CURAÇAO

Exclusive Agent for the Dutch W. I.

Photographische Inrichting. Soubllette et Fils, HOFFPHOTOGRAFEN

H. M. de Koningin der Nederlanden
BEKROOND

te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao. Eerste Prijs Eere-
medaille, 1904.
„ Brussel, 1910
Curaçao, Waterkant Otrabanda

St. Thomas-College.

Tot 1 Januari kunnen aan
het St. Thomas-College kinde-
ren worden aangegeven, die
op dien datum zes jaar
zijn geworden.

Men wordt verzocht het be-
wijs van inenting over te
leggen.

Fr. M. Realino.

3—3

PROGRAMA DE LA VELADA

que tendrá lugar

EN EL SALÓN

DEL COLEGIO „STO. TOMÁS“

en los dias 27 y 30 de Diciembre
de 1917 á las 8 p. m. en punto.

A beneficio de la nueva Iglesia
de la „Santa Familia.“

Primera Parte.

Obertura por la orquesta, dirigida por
el maestro JACOBO J. M. PALM.

1. Cuadro alegórico en homenaje á la bandera Holandesa

por las Srtas:

E. y A. P. Henriquez E. — E. v. d.
Veen-Zeppenfeldt. — C. Osorio. — S.
v. d. Veen-Zeppenfeldt — M. C. y M.
Badaracco. — M. y B. Araujo. — S.
Villalobos. — A. Weeber. — A. v. d.
Veen-Zeppenfeldt. —
y los Jóvenes. — E. Arboleda. — H.
Pinedo. y A. Araujo. —

20. Comedia dramática en un acto.

„LA NINA DE NOCHE BUENA.“

REPARTO:

Srta. A. P. Henriquez E.
Srta. L. Osorio.
Srta. M. C. Badaracco.
Niña B. Badaracco.
„ J. Meaño Rojas.
„ J. R. Pinedo.
„ M. A. Schenel.
„ A. E. Winkel.
„ C. Badaracco.
Baronesa de la Rochoire
Margarita, con el nombre de Zita
Marcelina, criada
Lucia
Valentina
Dionisia
Leontina
Luisa
Juana
Nifias
Bretunas

30. Cuadro vivo.

„ADORACION DE LOS ANGELES
AL NINO DIOS“

por las niñas:

L. y M. v. d. Veen-Zeppenfeldt. —
L. Osorio. — B. y C. Badaracco. —
A. E. Winkel. — C. y M. Morales y
J. Meaño Rojas.

Segunda Parte.

40. Comedia en un acto.

„LA JORNADA DE LA VIDA“

interpretada por las Srtas:

S. Villalobos. — M. y B. Araujo.
— M. C. y M. Badaracco. —

50. Monólogo:

„AGAR“

en caracter.

Por la Srta. A. P. Henriquez E.

„60. CORO DE ABANICO“

por las Señoritas:

M. y B. Araujo. — M. C. y M. Bada-
racco. — A. v. d. Veen-Zeppenfeldt.
— A. P. Henriquez E. — A. Weeber.
— S. Villalobos.

Durante los intermedios tocará la Orquesta
piezas escogidas.

NOTA. Las tarjetas de entrada se
venden en el „Hotel Americano,“ „El-
liss & Dania,“ „Botica Central,“ „Botica
Nueva.“

Y en la puerta de entrada las noches
de velada.

El precio de la tarjeta es fl. 1.50.

